

RAZPORED SV. MAŠ

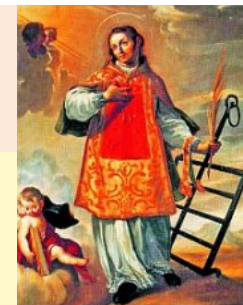
07.02.2022 PONEDELJEK Koleta, devica	KRIŽ ob 18h	V ČAST SV. DUHU, Križ 219
08.02.2022 TOREK Hieronim Emiliani	KRIŽ ob 18h	+ LJUBO in ALBINA ABRAM, Križ 217
09.02.2022 SREDA Apolonija, devica in muč.		Konferenca dekanijskih duhovnikov v Tomaju
10.02.2022 ČETRTEK Sholastika, devica		
11.02.2022 PETEK Lurška Mati Božja, svetovni dan bolnikov	KAPELA OB 18H	+ + JUG in VRTOVEC, Tomaj 111
12.02.2022 SOBOTA Marijin spomin		
13.02.2022 6 NEDELJA MED LETOM	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++FRANC in MARIJA GRŽELJ, Kazlje 17 + ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

VEROUK: Še ta teden na ZOOM_u, in sicer: ob četrtnih: 1., 2. in 3.raz. ob 18.30; 4.raz. ob 19.05; 6.in7.raz. ob 19.35; petek: birmanci ob 19.00. Povezava je za vsa srečanja enaka. (Prosim, če se otroci držijo točne ure za prijavo). Po počitnicah pa morda verouk že v živo. **UDELEŽBA JE OBVEZNA!**

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 5. NEDELJA MED LETOM

Štev.:07/LETO X.

06. FEBRUAR 2022

Apostoli pustijo vse in gredo za Jezusom

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 5,1-11)
Tisti čas je množica pritiskala za Jezusom, da bi poslušala Božjo besedo; on je pa stal ob Genezareškem jezeru in zagledal dva čolna, ki sta bila pri bregu; ribiči so bili stopili iz njih in so izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, ki je bil Simonov, in ga prosil, naj odrine malo od kraja; in sédel je in iz čolna množice učil.

Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu: »Odrini na globoko in vrzite svoje mreže na lov!« Simon se je oglašil in mu rekel: »Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli; toda na tvojo besedo bom vrgel mreže.« In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, da so se njih mreže trgale. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Ti so prišli in napolnili so oba čolna, da sta se potapljala. Ko pa je to videl Simon Peter, je padel Jezusu k nogam in rekel: »Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!« Groza je bila namreč obšla njega in vse, ki so bili z njim, zaradi ribjega lova, ki so ga bili zajeli; prav tako pa tudi Zebedejeva sinova Jakoba in Janeza, ki sta bila Simonova tovariša. Jezus je pa Simonu rekel: »Ne boj se; odslej boš ljudi lovil.« In potegnili so čolna h kraju, popustili vse in šli za njim.

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

RAZMIŠLJANJA

»Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče« (Lk 6,36). (Poslanica sv. očeta za svetovni dan bolnikov) : **Postaviti se poleg tistega, ki trpi, na pot ljubezni.**

Dragi bratje in sestre, pred tridesetimi leti je Janez Pavel II. ustanovil Svetovni dan bolnikov, da bi Božje ljudstvo, katoliške zdravstvene ustanove in civilno družbo opozoril na pozornost do bolnih in tistih, ki skrbijo zanje.

Hvaležni smo Gospodu za pot, ki smo jo v teh letih prehodili v krajevnih Cerkvah po vsem svetu. Narejenih je bilo veliko korakov naprej, vendar moramo prehoditi še dolgo pot, da bomo vsem bolnikom, tudi na krajih in v razmerah večje revščine in odrinjenosti, zagotovili zdravstveno oskrbo, ki jo potrebujejo; pa tudi pastoralno spremljanje, da bodo čas bolezni lahko preživeli združeni s križanim in vstalim Kristusom. 30. svetovni dan bolnikov, katerega vrhunca zaradi pandemije ne bomo mogli obhajati v Arequipi v Peruju, ampak bo potekalo v Baziliki sv. Petra v Vatikanu, nam lahko pomaga k rasti v bližini in služenju bolnim ljudem in njihovim družinam.

1. Usmiljeni kot Oče

Tema, izbrana za 30. svetovni dan »Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen vaš Oče« (Lk 6,36), naš pogled usmerja predvsem na Boga, »ki je Bogat v usmiljenju« (Ef 2,4), ki svoje otroke vedno gleda z očetovo ljubeznijo, tudi kadar se oddalijo od njega. Usmiljenje je pravzaprav najodličnejše Božje ime, ki njegove narave ne izraža na način priložnostnega občutka, ampak kot moč, ki je navzoča v vsem, kar dela. In ta moč je obenem nežnost. Zato lahko z začudenjem in priznanjem rečemo, da ima Božje usmiljenje v sebi tako očetovsko kot materinsko razsežnost (prim. Iz 49,15), ker skrbi za nas z močjo očeta kot z nežnostjo matere, ki nam vedno želi podariti novo življenje v Svetem Duhu.

2. Jezus, Očetovo usmiljenje

Največja priča Očetove usmiljene ljubezni do bolnikov je njegov edinorojeni Sin. Kolikokrat nam evangeliji pripovedujejo o Jezusovim srečanjih z ljudmi, ki trpijo za različnimi boleznimi! Jezus je »hodil po vsej Galileji. Učil je po njihovih shodnicah in oznanjal evangelij kraljestva. Ozdravljal je vsakovrstne bolezni in vsakovrstne slabosti med ljudstvom« (Mt 4,23). Lahko se vprašamo: zakaj ta posebna Jezusova pozornost do bolnikov, tako da je postala glavno delo v poslanstvu apostolov, ki jih je Učitelj poslal oznanjati evangelij in ozdravljati bolnike? (prim. Lk 9,2).

Neki mislec 20. stoletja nam ponuja razlog: »Bolečina absolutno osami in iz te absolutne osame se rodi klic k drugemu, prošnja k drugemu. Ko nekdo v svojem mesu zaradi bolezni doživlja krhkost in trpljenje, ko se obremeni tudi njegovo srce, se poveča strah, se pomnožijo vprašanja, vprašanje smisla vsega, kar se zgodi, postane še bolj nujno. Kako se pri tem ne bi spomnili na številne bolnike, ki so med to pandemijo v osamljenosti enote intenzivne terapije doživeli zadnji del svojega bivanja, gotovo ob skrbi velikodušnih zdravstvenih delavcev, ampak daleč od ljubezni najdražjih in od najpomembnejših ljudi njihovega zemeljskega življenja? Zato je torej tako pomembno, da imamo ob sebi priče Božje ljubezni, ki po zgledu Jezusa, ki je Očetovo usmiljenje, na rane bolnikov vlivajo olje tolažbe in vino upanja.

3. Dotakniti se trpečega Kristusovega mesa

Jezusovo povabilo, naj bomo usmiljeni kakor Oče, dobi poseben pomen za zdravstvene delavce. Mislim na zdravnike, na medicinske sestre, bolničarje, na laboratorijske tehnike, pomočnike in negovalce bolnikov, kakor tudi na številne prostovoljce, ki trpečim darujejo dragoceni čas. Dragi zdravstveni delavci, vaša služba ob bolnikih, ki jo opravljate z ljubeznijo in usposobljenostjo, presega meje poklica in postane poslanstvo. Vaše roke, ki se dotikajo trpečega Kristusovega mesa, so lahko znamenje usmiljenih Očetovih rok. Zavedajte se velikega dostojanstva vašega poklica, kakor tudi odgovornosti, ki jo nosi s seboj.

Hvalimo Gospoda za napredek, ki ga je medicinska znanost naredila zlasti teh zadnjih letih; nove tehnologije so omogočile terapevtske posege, ki so v veliko korist bolnikov; raziskave še naprej dragoceno prispevajo k premagovanju starih in novih patologij; rehabilitacijska medicina je zelo razvila svoja znanja in veščine. Vendar pa zaradi vsega tega ne smemo nikoli pozabiti enkratnosti vsakega bolnika, z njegovim dostojanstvom in njegovo krhkostjo. Bolnik je vedno pomembnejši od njegove bolezni in zato noben terapevtski pristop ne more pustiti ob strani poslušanja pacienta, njegove zgodbe, njegovih stisk, njegovih strahov. Tudi kadar ni mogoče ozdraviti, lahko tolažimo, vedno lahko damo začititi bližino, ki bolj kaže zanimanje za človeka kot za njegovo patologijo. Zato upam, da bodo tečaji za usposabljanje zdravstvenih delavcev omogočili za poslušanje in za odnos.

4. Kraji oskrbe, hiše usmiljenja

Svetovni dan bolnikov je tudi ugodna priložnost, da pozornost namenimo tudi krajem oskrbe. Usmiljenje do bolnikov je krščansko skupnost skozi stoletja vodilo do tega, da je odprla nešteto »gostišč usmiljenega samarijana«, v katerih so lahko sprejeli in zdravili vse vrste bolnikov, predvsem tiste, ki zaradi svoje revščine, družbene izključenosti ali zaradi težav pri zdravljenju nekaterih patologij niso dobili odgovora na svojo prošnjo po zdravju. Ceno za to plačujejo v takšnih situacijah predvsem otroci, ostareli in najbolj krhki ljudje. Usmiljeni kot Oče so številni misijonarji oznanjevanje evangelija spremljali z gradnjo bolnišnic, dispanzerjev in objektov za oskrbe. To so dragocena dela, po katerih je oblikovana krščanska dobrotelost in je Kristusova ljubezen, o kateri so pričevali njegovi učenci, postala bolj verodostojna. Mislim predvsem na prebivalstvo najbolj revnih predelov planeta, kjer je včasih treba prehoditi velike razdalje, da bi prišli do centrov za zdravljenje, ki kljub omejenim virom nudijo, kar je na voljo. Pot je še vedno dolga in v nekaterih državah zagotovitev ustreznega zdravljenja še vedno ostaja razkošje. Mislim, da to potrjuje na primer redka razpoložljivost cepiva covid-19 v revnih državah; še bolj pa pomanjkanje zdravljenja za patologije, ki potrebujejo veliko bolj preprosta zdravila.

V tem kontekstu želim ponovno poudariti pomen katoliških zdravstvenih ustanov: so dragocen zaklad, ki ga je treba varovati in podpirati; njihova prisotnost je zaznamovala zgodovino Cerkve zaradi bližine z najbolj revnimi bolniki in v najbolj pozabljenih razmerah. Koliko ustanoviteljev redovnih družin je znalo prisluhniti krikom bratov in sester, ki niso imeli dostopa do zdravljenja ali je bilo zanje slabo poskrbljeno, in so se razdajali v njihovi službi! Še danes je tudi v razvitih državah njihova prisotnost blagoslov, ker poleg skrbi za telo z vsem potrebnim strokovnim znanjem lahko ponudijo še tisto ljubezen, po kateri je bolnik in njegovi domači v središču pozornosti. V času, v katerem je razširjena kultura odmetavanja in življenju ni vedno priznано, da ga je vredno sprejeti in živeti, so lahko te ustanove kot domovi usmiljenja, lahko zgled pri varovanju in skrbi za vsako bivanje, tudi najbolj krhko, od njegovega začetka do njegovega naravnega konca.

5. Pastoralno usmiljenje: prisotnost in bližina

Na poti teh tridesetih let je tudi pastorala zdravja doživljala, da je bilo njeno nepogrešljivo služenje vedno bolj priznано. Če je najhujša diskriminacija, ki jo trpijo revni – in bolni so reveži glede zdravja – pomanjkanje duhovne pozornosti, ne moremo zanemariti, da jim ne bi nudili Božje bližine, njegovega blagoslova, njegove Besede, obhajanja zakramentov ter ponudbe poti za rast in zorenje v veri. V zvezi s tem bi vas rad spomnil, da bližina z bolnimi in pastoralna skrb zanje ni naloga samo nekaterih služabnikov, ki se temu posebej posvečajo; obiskovati bolnike je povabilo, ki ga je Kristus namenil vsem svojim učencem. Koliko bolnih in starih ljudi živi doma in čaka na obisk! Služba tolažbe je naloga vsakega krščenega, ki se spominja Jezusove besede: »Bolan sem bil in ste me obiskali« (Mt 25,36). Dragi bratje in sestre, priprošnji Marije, ki je zdravje bolnikov, izročam vse bolnike in njihove družine. Združeni s Kristusom, ki nosi na sebi vse bolečine sveta, naj najdejo smisel, tolažbo in zaupanje. Molim za vse zdravstvene delavce, da bi bogati v usmiljenju bolnikom skupaj s primernim zdravljenjem nudili tudi svojo bratsko bližino.

Vsem iz srca delim svoj apostolski blagoslov.

Rim. Sv. Janez v Lateranu, 10. decembra 2021, god Loretske Matere Božje - Frančišek